

mellemlhandlere i tilfælde, hvor forbrugeren har gjort mangelsbeføjelser gældende. Udformningen af sådanne regler må imidlertid forudses at være forbundet med betydelige vanskeligheder.

b. Med hensyn til den nærmere forståelse af de enkelte led i definitionen henvises til betænkningen s. 56-58.

Købelovudvalget anfører i bemærkningerne til forbrugerdefinitionen i betænkningen s. 57, at køb, som foretages af ikke-erhvervsdrivende foreninger, f. eks. sportsklubber, må anses som forbrugerkøb, medmindre købet undtagelsesvist har et erhvervs-mæssigt sigte. Justitsministeriet kan tilslutte sig dette. Der kan imidlertid være grund til i denne forbindelse at fremhæve, at en genstand ikke nødvendigvis må anses for købt til ikke-erhvervs-mæssig anvendelse, fordi der ikke med den virksomhed, hvori genstanden anvendes, tilstræbes en økonomisk gevinst. Indkøber f. eks. en fond, der driver en række plejehjem, et antal senge til disse hjem, kan senege ikke anses for at være indkøbt til privat brug, og købet er derfor ikke et forbrugerkøb.

Til § 4 a, stk. 2.

Efter definitionen i stk. 1 er køb mellem private ikke forbrugerkøb. Efter den foreslåede regel i *stk.* 2 skal sådanne køb imidlertid anses for forbrugerkøb, hvis aftalen om køb er indgået eller formidlet for sælgeren af en erhvervsdrivende. I disse tilfælde vil der i det væsentlige være samme behov for beskyttelse af køberen som i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende selv optræder som sælger. Det afgørende er, at køberen forhandler med en professionel, som oftest besidder en overlegen sagskundskab. Med hensyn til begrundelsen for og virkningerne af reglen henvises til betænkningen side 17-18 og 58-59. Der kan være grund til at præcisere, at reglen vil medføre, at køb af genstande til privat brug på auktion normalt må anses for at være forbrugerkøb, hvis auktionen forestås af en erhvervsdrivende.

Købelovudvalget har i tilknytning til § 4 a, stk. 2, stillet forslag om, at en erhvervsdrivende, der har formidlet et køb mellem private, over for køberen kommer til at hæfte som en sælger i et forbrugerkøb. Som begrundelse for dette forslag anfører udvalget i betænkningen side 18, at det navnlig synes rimeligt, at køberen kan kræve, at den erhvervsdrivende reparerer en mangelfuld salgsgenstand, fremfor at køberen skal være henvist til at rette afhjælpningskravet mod den private sælger, der i modsætning til den erhvervsdrivende oftest

ikke har sagskundskab og faciliteter til selv at afhjælpe mangelen. Udvalget lægger endvidere vægt på, at reglen vil tilskynde erhvervsdrivende, der optræder som mellemmand, til at udvise forsigtighed med, hvilke oplysninger om salgsgenstanden de giver køberen. I betænkningen side 59-60 er der detaljeret redegjort for virkningerne af forslaget. Det anføres bl. a., at den erhvervsdrivende og den private sælger vil hæfte solidarisk over for køberen. Gør køberen ansvar gældende mod den erhvervsdrivende, vil denne imidlertid ofte kunne søge regres hos den private sælger.

Nogle erhvervsorganisationer og advokatrådet har i deres udtalelser om lovforslaget anført, at udvalgets forslag er for vidtgående. Det er endvidere blevet fremhævet, at retsstillingen efter udvalgets bemærkninger er uklar i tilfælde, hvor køberen hæver købet efter forslaget § 78, stk. 3, på grund af, at enten sælgeren eller mellemmanden ikke har opfyldt sin afhjælpningspligt.

Justitsministeriet har forståelse for udvalgets forslag, men vil ikke afvise, at det i visse tilfælde kan være betænkeligt at pålægge en erhvervsdrivende, der indgår eller formidler en aftale om et køb, fuldt ansvar som sælger. Den erhvervsdrivendes medvirken er ikke sjældent relativt begrænset, og han får som regel i forhold til genstandens værdi kun et mindre vederlag. Heroverfor står, at sælgeransvaret kan være af en beløbsmæssig betydelig størrelse. Det kan endvidere i nogle tilfælde virke strengt at gøre den erhvervsdrivende ubetinget ansvarlig for de oplysninger, der gives køberen, idet han i modsætning til den private sælger ofte kun har et forholdsvis overfladisk kendskab til salgsgenstanden og derfor er henvist til at stole på de oplysninger, han får af sælgeren. Købelovudvalgets forslag er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

En af virkningerne af købelovudvalgets forslag ville være, at køberen efter § 84 i udvalgets lovudkast med virkning for sælgeren kunne reklamere over en mangel til den erhvervsdrivende, der har afsluttet eller formidlet købet. Efter justitsministeriets mening må det anses for ønskeligt og ubetænkeligt, at køberen får denne reklamationsadgang, og en særlig regel herom er derfor optaget i forslaget § 84, 2. pkt.

Til nr. 4.

Til § 72.

Den foreslåede regel regulerer købesummens størrelse i tilfælde, hvor prisen eller dens fastsættelse ikke fremgår af aftalen eller forholdene i øv-